

Sygn. akt II Ka 74/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2014r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSO Ewa Miastkowska - spr

Sędziowie : SSO Robert Rafał Kwieciński

SSO Iwona Przyłębska - Grzybowska

Protokolant : st. sekr. sąd. Arleta Wiśniewska

przy udziale Jacka Górskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2014r.

sprawy **M. K.**

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. i w zb. z art. 267 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz z art. 270 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Koninie VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego

z siedzibą w S.

z dnia 21 stycznia 2014r. sygn. akt VIIIK 564/13

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że

- w pkt 1. za podstawę prawną orzeczenia o karze grzywny przyjmuje art. 33 § od 1 do 3 k.k.
- w pkt 2. uchyla orzeczenie o karze grzywny
- w pkt 3. uchyla orzeczenie o karze łącznej grzywny

II. Utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy w pozostałej części.

III. Zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w tym od opłaty za obie instancje.

Robert Rafał Kwieciński Ewa Miastkowska Iwona Przyłębska -Grzybowska

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 21 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt VIII K 564/13 Sąd Rejonowy w Koninie VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą oskarżonego M. K. uznał winnym tego, że w okresie od 21 października 2009 roku do 4 lutego 2010 roku w J., gminy W., powiatu (...), województwa (...) doprowadził M. W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 662,49 zł., poprzez wprowadzenie w błąd pracownika (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. odpowiedzialnego za podjęcie decyzji o wystawieniu dla pokrzywdzonego polisy OC, co do fizycznego zaistnienia zdarzenia, które stanowiłoby podstawę sporządzenia umowy kupna sprzedaży pojazdu O. (...) o numerze

(...) (...), zawartej rzekomo z pokrzywdzonym, którą po uprzednim podrobieniu przez siebie bez wiedzy i zgody pokrzywdzonego, po uprzednim bezprawnym uzyskaniu dostępu do informacji dla niego nie przeznaczonych, to jest danych osobowych pokrzywdzonego poprzez otwarcie zamkniętego pisma z Towarzystwa (...) S.A przesłał do (...) S.A jako wypowiedzenie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów w celu uniknięcia wniesienia opłat za ubezpieczenie pojazdu-, na podstawie której to umowy (...) S.A uzyskało z Sądu Rejonowego Lublin Zachód w Lublinie nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wobec pokrzywdzonego M. W. jako pozwanego z tytułu nieopłaconej składki na ubezpieczenie pojazdu O. (...) w ramach polisy o numerze (...) wystawionej dla pokrzywdzonego bez jego udziału i wiedzy przez (...) S.A., a następnie na podstawie którego to tytułu wykonawczego zostało przeprowadzone skuteczne postępowanie egzekucyjne na szkodę pokrzywdzonego tj. popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zb. z art.270 § 1 kk w zb. z art. 267 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i za to na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył mu karę jednego roku pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 i 3 kk karę grzywny w wysokości osiemdziesiąt stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę dziesięć złotych.

Tymże wyrokiem sąd rejonowy uznał oskarżonego winnym tego, że w dniu 17 stycznia 2010r roku w J., gmina W., powiat (...) województwo (...), sprzedając samochód osobowy O. (...) o numerze (...) (...) L. K. sfałszował umowę kupna-sprzedaży wymienionego pojazdu, w ten sposób, że w miejsce własnych danych osobowych jako sprzedającego wpisał do treści umowy dane osobowe M. W. i złożył podpis o treści (...) w pozycji sprzedający, a dalej umowa ta została przedłożona w Starostwie Powiatowym w N. przy rejestracji pojazdu tj. popełnienia przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. i za to na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę dziesięciu miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 2 i 3 kk karę grzywny w wysokości czterdzieści stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę dziesięć złotych.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 i 2 k.k. sąd rejonowy połączył orzeczone wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności i grzywny i wymierzył oskarżonemu karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze jednego roku i dwóch miesięcy oraz karę łączną grzywny w wysokości sto stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę dziesięć złotych.

Apelację wniósł prokurator i powołując się na przepis art. 438 pkt. 1 k.p.k., zarzucił obrazę przepisów prawa materialnego tj. art. 33 § 2 k.k. polegającą na jego błędnym zastosowaniu w sentencji wyroku w punkcie 2 jako podstawy prawnej wymierzenia kary grzywny, podczas gdy wskazany przepis nie znajduje zastosowania w niniejszym przypadku.

W oparciu o ten zarzut wniósł na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej kary poprzez przyjęcie jako podstawy orzeczenia kary grzywny w punkcie 1 przepisu art. 33 § 1 i 3 k.k. przy jednoczesnym zastosowaniu wszystkich pozostałych kar i środków karnych.

Sąd okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora okazała się zasadna.

Sąd rejonowy dokonując prawidłowych ustaleń faktycznych i kwalifikacji prawnej czynu wymierzając oskarżonemu karę grzywny dopuścił się obrazę prawa materialnego tj. art. 33 § 2 k.k. przyjmując za podstawę wymiaru kary grzywny w pkt 2. wyroku art. 33 § 2 i 3 k.k.

Przepis art. 33 § 2 k.k. wprowadza tzw. grzywnę kumulatywną. Jest to kara orzekana obok kary pozbawienia wolności w dwóch zasadniczych sytuacjach: gdy sprawca dopuścił się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osiągnął korzyść majątkową. Przestępstwo z art. 270 § 1 k.k. godzące w dobro prawne jakim jest wiarygodność dokumentów nie należy natomiast do kręgu takich przestępstw, a zatem brak jest możliwości wymierzenia oskarżonemu grzywny w oparciu o treść art. 33 § 2 k.k. obok orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Z uwagi na powyższe należało zmienić zaskarżony wyrok i uchylić orzeczenie o karze grzywny zawarte w pkt 2., a także orzeczenie o karze łącznej zawarte w pkt 3. wyroku.

Sąd odwoławczy dopatrył się, że również w pkt 1. zaskarżonego wyroku sąd rejonowy w podstawie prawnej orzeczenia o karze grzywny pominął przepis art. 33 § 1 k.k., zmienił pkt. 1 wyroku w ten sposób, że za podstawę prawną tego orzeczenia przyjął art. 33 § 1, 2 i 3.

Mając powyższe na uwadze sąd odwoławczy na podstawie art. 437 § 1 kpk zmienił zaskarżony wyrok.

Przy zwolnieniu oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, w tym od opłaty za obie instancje Sąd uwzględnił trudną sytuację materialną oskarżonego przyjmując za podstawę tego rozstrzygnięcia art. 624 § 1 k.p.k.

P. K. E. R. R. K. (2)